

Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; tko vjeruje u mene, neće ožednjeti.

I to nije sve. Isus nam čak daje i novu i svježiju hranu i sigurno ponavlja kako se tom hranom možemo uvijek okrijepiti te da nećemo nikada ožednjeti. Od njegovog tijela i presvete krvi, živjet ćemo ovdje već sretno i zahvalno, a onda svakako i u vječnosti.

A da bismo osjetili pravi okus te hrane, naša duša mora biti čista, a nakana ispravna. Mi se ne smijemo uzdizati iznad drugih ljudi, pa ih prezirati. Svakim danom moramo sve više ljubiti svoje bližnje, a onda jednoga dana i moliti i ljubiti i svoje neprijatelje.

Na taj način Isus će zajedno s nama radovati se, jer nas traži da ga ponese u najtamnije krajeve ovoga svijeta, naše domovine, Bosne i Hercegovine. Amen.

OBAVIJESTI:

Danas je, 05. 08. 18. NEDJELJA KROZ GODINU

Srebrenica: sv. misa **u 11 sati** - na nakanu - *Krunica*

Zvornik: sv. misa **u 15 sati** - pro populo - *Krunica*

Ponedjeljak: (06. 08.) PREOBRAŽENJE GOSPODINOVO

Utorak: (07. 08.) Sv. Siksto II, papa

Srijeda: (08. 08.) SV. Dominik

**Četvrtak: (09. 08.) Sv. Terezija Benedikta od križa (Edith Stein)
djeвица i mučenica, zaštitnica Europe**

Petak: (10. 08.) Sv. Lovro, đakon i mučenik

Subota: (11. 08.) Sv. Klara Asiška, djeвица

U nedjelju je: (12. 08.) 19. NEDJELJA KROZ GODINU - mlada

Srebrenica: sv. misa **u 11 sati** - na nakanu - *Krunica*

Zvornik: sv. misa **u 15 sati** - pro populo - *Krunica*

P. s. Pred nama je duhovna i materijalna obnova Zvornika, Bratunca i Srebrenice. Zamolimo Gospodina da nam pomogne po zagovoru Blažene Djevice Marije!

Isuse, blaga i ponizna srca, učini naša srca po srcu svome!

PASTORALNI LISTIĆ

GODINA III., br. 38. – 05. 08. 2018.

18. NEDJELJA KROZ GODINU

*Tko dolazi k meni,
neće ogladnjeti!*

ŽUPA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

ZVORNIK - SREBRENICA

Prvo čitanje: Izl 16, 2-4.12-15

Čitanje Knjige Izlaska

U one dane: Sva zajednica izraelska u pustinji stade mrmljati protiv Mojsija i Arona. I rekoše im sinovi Izraelovi: »O, da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!« - rekoše im. »Izveli ste nas u ovu pustinju da sve ovo mnoštvo gladom pomorite!« Tada reče Gospodin Mojsiju: »Učinit ću da vam daždi kruh s neba. Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba. Tako ću ih kušati i vidjeti hoće li živjeti po mom zakonu ili neće.« »Čuo sam mrmljanje sinova Izraelovih. Reci im: 'Još večeras ćete jesti meso, a ujutro ćete se nasititi kruha. Tada ćete spoznati da sam ja Gospodin, Bog vaš.« I doista! Navečer se pojave prepelice i prekriju tabor. A ujutro obilna rosa sve orosila oko tabora. Kad se prevlaka rose digla, površinom pustinje ležao tanak sloj, nešto poput pahuljica, kao da se slána uhvatila po zemlji. Kad su Izraelci to vidjeli, pitali su jedan drugoga: »Što je to?« Jer nisu znali što je. Onda im Mojsije reče: »To je kruh koji vam Gospodin daje za hranu.«

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: Ps 78, 3.4bc.23-25.54

Nahrani ih Gospodin kruhom nebeskim.

Drugo čitanje: Ef 4, 17.20-24

Čitanje poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima

Braćo: Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive – u ispraznosti pameti njihove. Ta vi ne naučiste tako Krista, ako ste ga doista čuli i u njemu bili poučeni kako je istina u Isusu: da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjek, koga varave požude vode u propast, a obnavljati se duhom svoje pameti i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine. *Riječ Gospodnja.*

Evangelje: Iv 6, 24-35

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Kada mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: »Učitelju, kad si ovamo došao?« Isus im odgovori: »Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se. Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac – Bog – opečati.« Rekoše mu dakle: »Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?« Odgovori im Isus: »Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao.« Rekoše mu onda: »Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? Očevi naši blagovaše mánu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim.« Reče im Isus: Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu.« Rekoše mu nato: »Gospodine, daj nam uvijek toga kruha.« Reče im Isus: »Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati nikada.

Riječ Gospodnja.

**TKO DOLAZI K MENI NEĆE
OGLADNJATI**

Draga braćo i sestre, dragi vjernici!

Riječi današnjih čitanja su uistinu zabrinjavajuće i neminovno moramo pred njima zastati. Sve je više onih koji odlaze „trbuhom za kruhom“ iako im nitko ne obećava ni da neće biti gladni i žedni, pa čak niti bilo što. Ljudi su jednostavno čuli da se negdje bolje i lakše živi ili da su veće plaće ili da je izvjesnija budućnost, pa svih hrle u te dijelove svijeta.

Danas slušamo, a jedino je to Isus do sada u cijeloj povijesti i rekao: „Tko dolazi k meni, neće ogladnjati; tko vjeruje u mene, neće ožednjati.“ Da li se on šalio ili mi nismo dovoljno dobro čuli ili smo prezreli ovaj poziv? Potražimo odgovor u današnjem promišljanju.

Učinit ću da vam daždi kruh s neba.

Nakon višestoljetnog stradanja u egipatskom ropstvu, Izraelci su konačno krenuli prema svojoj slobodi. I tek što su zakoračili u pustinju, počeli su mrmljati i strašiti se puta koji je bio pred njima. Kao i svi ljudi, bojali su se gladi i žeđi, a svakako onda i drugih bolesti, neprijatelja koji su ih sa svih strana napadali. Jahve im daje kruh svagdašnji i meso, hranu koja je najbolja i sigurna za putovanje.

Znamo da su mogli uzeti 'mane' samo koliko im je trebalo za jedan dan. Ako bi nakupili više, sve im se pokvarilo. I opet su mrmljali i neprestano su pokazivali svoje nezadovoljstvo.

Nahrani ih Gospodin kruhom nebeskim.

Mi smo se danas okupili na Gozbu ljubavi Božje, svetu misu, zahvaljivanje i molitvu za sve naše potrebe. Hoćemo li se poslije ove svete mise osjećati nahranjeni hranom, jelom i pićem s euharistijskog stola, to mi sami najbolje znamo.

Ako ne bude tako, onda već sada promišljajmo o svojem nezadovoljstvu, svojem mrmljanju i nezahvalnosti koju nosimo sa sobom.

Ja znam, da se uvijek sretnije i bolje osjećam nakon slavljenja svete mise, a to bih predložio i Vama: barem na trenutak zaboravite sve loše i ružne stvari i prepustite se duhovnoj hrani koju nam sam Bog daje.

Obucite novog čovjeka, po Bogu stvorena.

Danas nam sveti Pavao u pismu Efežanima govori o novom čovjeku, oblačenju novoga čovjeka. Kako da to učinimo? Uvijek nakon napornoga rada ili dugog putovanja, osjećamo zadah stare odjeće.

Onda to sve uzmemo, operemo, promijenimo i pobrinemo se za osobnu higijenu. Tako je i u duhovnom životu. S vremena na vrijeme osjetimo umor, kako nas brige i poteškoće vuku na dolje, pritišće nas neka nepoznata sila. A mi nikako da se svega toga oslobodimo.

Isus želi da odbacimo od sebe sve što nije dobro i obučemo novog čovjeka, novu odjeću, njegovo srce da i naše srce učini po srcu svome. To ćemo učiniti već danas, sada i ovdje.